

РЕШЕНИЕ

№ 3524

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 20.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **5180** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 79, ал.1 от Закон за българските лични документи (ЗБЛД).

Образувано е по жалба вх. № 13884 от 12.07.2010 година, подадена от Й. С. Т., срещу Заповед № ЗДС-3229/13.05.2010г., издадена от В.. заместник Д. на Столична дирекция на вътрешните работи (С.), с която му е наложена принудителна административна мярка по чл. 75, т. 6 от ЗБЛД.

Жалбоподателят релевира доводи за липса на основания за прилагане на съответната принудителна административна мярка, поради несъответствие с принципите за свободно движение на хора в границите на Европейския съюз, съгласно Договора за Европейска общност и противоречие с разпоредбите на Директива 2004/38/ЕО на Европейския съвет. На посочените основания, жалбоподателят изразява искане заповедта на заместник директора на С. да бъде отменена. В представено в открито съдебно заседание писмено становище жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и искането за отмяна на оспорения акт. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – заместник Д. на Столична дирекция на вътрешните работи не ангажира становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно изпълнителен лист от 18.02.2010г., издаден от Варненски районен съд Й. С. Т. е осъден да заплати на Банка Пиреос България сумата в размер на 4911,56 лв.,

представляваща главница по договор за потребителски кредит № 97/26.04.2007г., сключен между страните; 1007,71лв. – договорна лихва за периода от 26.07.2007г. до 11.02.2010г.; 188,49 лв. – наказателна лихва за периода 26.07.2007г. до 11.02.2010г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението в съда до окончателното изплащане на вземането, дължими съгласно извлечение от счетоводните книги на банката към 11.02.2010г., ведно със сторените по делото разноси, от които 122,16 лв. за заплащане на държавна такса и 323.23 лв. адвокатско възнаграждение. Образувано е изпълнително дело № *0113 на частен съдебен изпълнител Катилин П, рег. № 852, с район на действие С градски съд. От последния е направено искане, на основание чл. 75, т.6 от ЗБЛД на длъжника по изпълнителното дело Й. С. Т. да бъде наложена принудителна административна мярка. Със заповед № ЗДС-3229/13.05.2010 г. на заместник директора на С. на Й. С. Т. е наложена принудителна административна мярка – забрана за напускане на страната по чл. 75, т. 6 от ЗБЛД. Заповедта е връчена на Й. Т. на 28.06.2010 г. и е оспорена с жалба, подадена до Административен съд – С. град на 12.07.2010 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна – адресат на оспорения акт, с който се засягат права. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ЗБЛД принудителните административни мерки по чл. 75 от ЗБЛД се прилагат с мотивирана заповед от министъра на вътрешните работи или от упълномощени от него длъжностни лица да упражняват правомощията по този раздел. По делото е представена и приета като доказателство заповед рег. № Из-1903/21.10.2009 г., издадена от министъра на вътрешните работи относно упълномощаване на длъжностни лица от МВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗБЛД. Видно от същата, заместник директора на Столична дирекция на вътрешните работи, която е областна дирекция на МВР, е упълномощен да прилага принудителни административни мерки по чл. 75, т. 6 от ЗБЛД. Съгласно удостоверение рег. № 936/15.10.2009г., от началника на сектор Човешки ресурси – С. е удостоверено, че Х Б Т, издал оспорената заповед, е временно назначен на длъжността заместник Д. на С. със заповед № К-7079/08.09.2009г. на министъра на вътрешните работи.

Следователно, заповедта, с която на жалбоподателя е наложена мярка по чл. 75, т.6 от ЗБЛД е издадена от компетентен орган. Спазена е предвидената от закона писмена форма. При издаването на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Оспорената заповед не е съобразена с приложимите материалноправни норми. Видно от разпоредбата на чл. 75, т. 6 от ЗБЛД принудителна административна мярка забрана за напускане на Република Б се прилага спрямо лица, които не изпълняват подлежащ на принудително изпълнение съдебен акт, по силата на който са осъдени да заплатят парично задължение в големи размери към български физически и юридически лица или чуждестранни лица, освен ако представят надлежно обезпечение.

От приложените към делото и неоспорени писмени доказателства: изпълнителен лист от 18.02.2010г., издаден въз основа на заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. 2132/2010г. е видно, че по отношение на Й. С. Т. е издаден изпълнителен лист, на основание чл. 417 и чл. 418 от ГПК. Посочените разпоредби регламентират ред за издаване на заповед за изпълнение и издаване на изпълнителен лист при постановено незабавно изпълнение по отношение на вземания, които не се основават на съдебен акт.

В случая се касае за изпълнение, допуснато на основание чл. 417, т. 2 от ГПК, а именно: документ или извлечение от счетоводни книги, с които се установяват вземания на държавните учреждения, общините и банките.

Следователно, задължението на Й. С. Т., във връзка с изпълнението на което е издаден изпълнителен лист и поискано прилагане на принудителна административна мярка по чл. 75, т. 6 от ЗБЛД не е установено с подлежащ на принудително изпълнение съдебен акт, по силата на който жалбоподателят е осъден да заплати парично задължение. Такива са актовете, изброени в чл. 404 от ГПК. При издаването на изпълнителен лист по реда на чл. 418 от ГПК, на посочените в чл. 417 от ГПК основания съдът проверява редовността на представения документ от външна страна и не разглежда въпроса относно съществуването на вземането по основание и размер. В този смисъл, наличието на задължение към физическо или юридическо лице не е установено по съдебен ред.

Прилагането на принудителна административна мярка по реда на чл. 75, т. 6 от ЗБЛД изисква по отношение на конкретното лице да бъде установено наличие на неизпълнение на подлежащ на принудително изпълнение съдебен акт, по силата на който е осъдено да заплати парично задължение в големи размери към български физически или юридически лица или чуждестранни такива, и липса на лично имущество, което да покрива задължението или липса на надлежно обезпечение. По отношение на жалбоподателя не е изпълнено изискването паричното задължение да произтича от подлежащ на изпълнение съдебен акт. В този смисъл, принудителната административна мярка по чл. 75, т. 6 от ЗБЛД е наложена при липса на предвидените в разпоредбата материалноправни предпоставки, поради което издадената от административния орган заповед, с която е наложена ПАМ на посоченото основание е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора и с оглед изричната претенция на процесуалния представител на жалбоподателя на Й. С. Т. следва да бъдат присъдени направените във връзка с делото разноски. Разноските по делото, направени от жалбоподателя са: държавна такса в размер на 10.00лв, 4.00лв., такса за банков превод и адвокатски хонорар, в размер на 300,00 лв. На основание чл. 143, ал.1 от АПК разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд С. – град, I АО, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № ЗДС-3229/13.05.2010г., издадена от В. заместник Д. на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на Й. С. Т. е наложена принудителна административна мярка по чл. 75, т. 6 от ЗБЛД.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Й. С. Т., ЕГН: *, с адрес гр. В., ж.к. М, бл.107, вх.8, .2, ап.6 сума в размер на 314 лв. (триста и четиринадесет) лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република Б в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: